

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 9. Povrv-3825/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Radovanu Raduki, na temelju prijedloga sudske savjetnice Stelle Vujković, u pravnoj stvari tužitelja GRADNJA d.o.o. Osijek, Ribarska 1, OIB: 80617411375 (ranije: INGOTEH d.o.o., Osijek, Ulica Martina Divalta 195, OIB: 80617411375), kojeg zastupa punomoćnica Martina Kalac, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Župić & partneri d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 37 B, protiv tuženika ARMIRANJE BEŠENIĆ d.o.o., Zagreb, 3. Struge 2, OIB: 53392810745, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 21. listopada 2021., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, odvjetnika Bojana Jovanovića, s danom objave 6. prosinca 2021.,

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovr-128/2019, koje je dana 12. studenoga 2019. donio javni bilježnik Darja Bošnjak u Zagrebu, Ivana Lučića 2a.

II. Nalaže se tuženiku u roku od petnaest dana isplatiti tužitelju iznos od 189.255,10 kuna sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, koje teku:

- na iznos od 178.766,65 kuna od 19. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 894,33 kuna od 2. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 1.074,11 kuna od 3. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 678,61 kuna od 31. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 1.521,70 kuna od 1. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 669,59 kuna od 2. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 935,58 kuna od 31. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos 807,65 kuna od 1. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 1.694,96 kuna od 31. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 1.524,86 kuna od 31. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 687,06 kuna od 1. listopada 2018. do isplate;

r i j e š i o j e

I. Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u iznosu od 189.255,10 kuna sa zakonskim zateznim kamata po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, koje teku:

- na iznos od 178.766,65 kuna od 19. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 894,33 kuna od 2. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 1.074,11 kuna od 3. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 678,61 kuna od 31. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 1.521,70 kuna od 1. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 669,59 kuna od 2. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 935,58 kuna od 31. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos 807,65 kuna od 1. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 1.694,96 kuna od 31. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 1.524,86 kuna od 31. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 687,06 kuna od 1. listopada 2018. do isplate,

kao i radi osiguranja novčane tražbine tužitelja na ime nastalog troška ovršnog postupka u iznosu od 2.803,19 kuna sa zakonskim zateznim kamata koje teku od 6. prosinca 2021. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, određuje se

p r e t h o d n a m j e r a

zabranom bankama koje vode tuženikove račune da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplate sa njegovih računa koji se vode pod osobnim identifikacijskim brojem tuženika novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.

II. Ovo rješenje dostavit će se Financijskoj agenciji na provedbu.

III. Provedbom prethodne mjere tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

IV. Iznos novčanih sredstava tuženika kod banaka, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s tih računa dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.

V. Prethodna mjera trajat će najdulje do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

VI. Odbija se kao neosnovan prijedlog tužitelja za određivanje prethodne mjere u dijelu kojim tužitelj zahtijeva osiguranje za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 189.255,10 kuna po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje

od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, koje teku:

- na iznos od 178.766,65 kuna za dan 18. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 894,33 kuna za dan 1. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 1.074,11 kuna za dan 2. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 678,61 kuna za dan 30. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 1.521,70 kuna za dan 30. travnja 2018. do isplate,
- na iznos od 669,59 kuna za dan 1. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 935,58 kuna za dan 30. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos 807,65 kuna za dan 30. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 1.694,96 kuna za dan 30. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 1.524,86 kuna za dan 30. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 687,06 kuna za dan 30. rujna 2018. do isplate;

kao i u dijelu kojim tužitelj zahtijeva osiguranje za isplatu nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 12. studenoga 2019. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i u dijelu kojim potražuje zakonske zatezne kamate na priznati iznos nastalog troška ovršnog postupka iz točke I. izreke rješenja za razdoblje od 12. studenoga 2019. do 5. prosinca 2021., te u dijelu kojim tužitelj zahtijeva osiguranje za zakonske zatezne kamate na nastale troškove ovršnog postupka iz točke I. izreke rješenja preko priznate kamatne stope iz točke I. izreke rješenja.

VII. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 26.132,94 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. prosinca 2021. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od petnaest dana.

VIII. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.031,25 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. prosinca 2021. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 11. studenoga 2019. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, na osnovu kojeg je javni bilježnik Darja Bošnjak u Zagrebu, Ivana Lučića 2a, donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovr-128/2019 od 12. studenoga 2019 (dalje: rješenje o ovrsi), radi naplate tražbine tužitelja u iznosu od 189.255,10 kuna, nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu

od 2.840,69 kuna te predvidivih troškova ovršnog postupka u iznosu od 91,50 kuna, sve sa zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik je protiv rješenja o ovrsi podnio pravodoban prigovor kojim navodi da s tužiteljem (koji je u trenutku podnošenja ovršnog prijedloga bio upisan u sudski registar pod nazivom INGOTEH d.o.o.) nikad nije bio u poslovnom odnosu, već s društvom Gradnja d.o.o. Osijek. Ujedno osporava visinu tužbenog zahtjeva s navodom da tužitelj nije proknjižio četiri računa u vrijednosti od 126.661,58 kuna, te je u prilogu dostavio Izjave o prijeboju (kompenzaciji) broj 80/2018 u iznosu od 73.193,41 kuna i broj 43/2018 u iznosu od 44.907,34 kuna.

3. Povodom tuženikovog prigovora, rješenjem ovog suda, poslovni broj Povrv-3825/2019 od 12. prosinca 2019., rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Očitujući se na navode iz prigovora, podneskom od 29. listopada 2020. tužitelj je naveo da je društvo INGOTEH d.o.o. pravni slijednik društva Gradnja d.o.o. Osijek, kako to proizlazi iz rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, broj Tt-19/1263-14 od 3. lipnja 2019. Nadalje navodi da je pravni prednik tužitelja s tuženikom sklopio Ugovor br. 351/16 od 25. listopada 2016. i I. Aneks Ugovora od 9. lipnja 2017., na temelju kojeg se tuženik obvezao za prednika tužitelja izvesti armiračke radove na građevini dogradnje postojećeg pogona za proizvodnju pitke vode sustavom dvostupanjske filtracije. Također, navodi da su stranke ujedno sklopile Ugovor br. 352/16 od 25. listopada 2016. i I. Aneks Ugovora od 27. lipnja 2017., na temelju kojeg se tuženik obvezao za prednika tužitelja izvesti armiračke radove na građevini "izgradnja uređaja na pročišćavanje otpadnih voda grada Osijeka". Prema navedenim ugovorima, prednik tužitelja je tuženiku ispostavio dio utuženih računa za troškove električne energije, vode, telefona i ostale organizacijske troškove u iznosu od 1,5% ugovornog iznosa na mjesečnim situacijama, uvećano za PDV. U odnosu na preostali dio utuženog potraživanja, tužitelj navodi da se ono odnosi na dio neplaćenog računa broj 3411 od 17. studenoga 2017., koji je ispostavljen na temelju Ugovora br. 294/2017 od 18. listopada 2017. i narudžbenice br. 1/2017 od 18. listopada 2017., sukladno kojem je tuženik od prednika tužitelja kupio teretni automobil marke Mercedes N3. Pritom tužitelj navodi da su utuženi računi djelomično podmireni kompenzacijama u ukupnom iznosu od 321.233,35 kuna, koje uplate je već uzeo u obzir prilikom utuženja.

5. U predmetnom podnesku tužitelj se ujedno očitovao na dostavljenu dokumentaciju od strane tuženika, slijedom čega je u odnosu na obavijest o knjiženju uz račun 5405600069 od 23. ožujka 2018. na iznos od 3.517,13 kuna naveo da je predmetna obavijest vezana uz Privremenu situaciju br. 3 koju je tuženik ispostavio tužitelju na iznos od 35.711,28 kuna. Naime, tužitelj navodi da je sukladno odredbi članka 1. Ugovora od navedenog iznosa zadržan redovan depozit od 10% (dakle, upravo navedenih 3.517,13 kuna), koji je tužitelj knjižio na konto "zadržani depoziti", dok je preostali iznos po navedenoj privremenoj situaciji podmiren cesijom br. 35/40. Tužitelj ukazuje da je iz Ugovora o cesiji razvidno da tuženiku nije bilo sporno da tužitelj ima pravo zadržati iznos od 10% budući da se u samom Ugovoru navodi već umanjeni iznos od upravo 32.140,15 kuna.

6. U odnosu na obavijest o knjiženju uz račun 5405600098 od 30. travnja 2018. na iznos od 4.989,70 kuna i Izjavu o prijeboju br. 43/2018, tužitelj je u predmetnom podnesku naveo da je citirana obavijest vezana uz Privremenu situaciju br. 17. koju je tuženik ispostavio tužitelju na iznos od 49.897,04 kuna, a da je sukladno odredbi članka 1. Ugovora od navedenog iznosa zadržan redovan depozit

od 10% (dakle, upravo iznos od 4.989,70 kuna) koji je tužitelj knjižio na na konto "zadržani depoziti". Preostali iznos po navedenoj privremenoj situaciji podmiren je cesijom na temelju Ugovora o cesiji br. 18/3-14, kao i da je iz predmetnog ugovora razvidno da tuženiku nije bilo sporno da tužitelj ima pravo zadržati iznos od 10% budući da se u samom Ugovoru navodi umanjeni iznos od upravo 44.907,34 kuna. S obzirom da tužitelj nije raspolagao podatkom da je predmetno potraživanje po Ugovoru o cesiji br. 18/2-14 plaćeno, to je tuženiku radi podmirenja istog potraživanja dostavio Izjavu o prijeboju br. 43/2018, da bi kasnije saznao da je predmetno potraživanje već podmireno po Ugovoru o cesiji. S obzirom na navedeno, tužitelj je istaknuo da je da je potraživanje tuženika podmireno dvaput - prvo cesijom (prema Ugovoru o cesiji br. 18/2-14) i potom kompenzacijom (prema Izjavi o prijeboju br. 43/2018), iz kojeg razloga za navedeni iznos tužitelj nije umanjio utuženo potraživanje obzirom da je u tom iznosu svoj dug prema tuženiku već podmirio.

7. Konačno, a u odnosu na dostavljenu Izjavu o prijeboju br. 80/2018 od 22. kolovoza 2018., tužitelj je naveo da predmetnu izjavu nije knjižio u svojim poslovnim knjigama budući da su radovi po ispostavljenoj Privremenoj situaciji br. 20. prema Ugovoru br. 351/16 osporeni od strane glavnog inženjera, uslijed čega predmetno potraživanje nije niti postojalo u trenutku davanja izjave o prijeboju, slijedom čega upućuje da je citirana izjava o prijeboju bez pravnog učinka.

8. Stoga, tužitelj je predložio da sud u cijelosti održi na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi, uz naknadu troškova parničnog postupka, sve sa zakonskim zateznim kamatama.

9. Podneskom od 30. listopada 2020. tužitelj je predložio određivanje prethodne mjere za iznos glavnice od 189.255,10 kuna i nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 2.840,69 kuna, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, sukladno odredbi članka 501.a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP).

10. Tuženik je u podnesku od 16. studenoga 2020. izmijenio svoje navode iz prigovora te istaknuo da tužitelj nije proknjižio pet računa u vrijednosti od 186.817,83 kuna, slijedom čega smatra da je u cijelosti podmirio svoje dugovanje prema tužitelju. Također, tuženik je naveo da smatra da je tužitelj neosnovano zadržavao depozit od 10% koji je, na temelju sklopljenih ugovora između stranaka, tuženiku trebao biti isplaćen. Ujedno je ostao kod prigovora nedostatka aktivne legitimacije tužitelja.

11. Tužitelj je u podnesku od 9. prosinca 2020. ponovio i dodatno obrazložio ranije iznesene navode, te u prilog istima dostavio relevantne dokaze.

12. Ovdje je potrebno napomenuti kako je tijekom postupka došlo do promjene naziva - tvrtke i sjedišta tužitelja, što proizlazi iz uvida u povijesni izvadak iz sudskog registra za subjekt pod matičnim brojem 030213284, i to na način da je stari naziv tužitelja INGOTEH d.o.o. promijenjen u novi naziv koji sada glasi GRADNJA d.o.o. Osijek, i to na temelju rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, broj Tt-21/6366-2 od 3. rujna 2021., kao i da je potom došlo i do promjene sjedišta tužitelja sa stare adrese u Osijeku, Ulica Martina Divalta 195, na novu adresu u Osijeku, Ribarska 1, i to na temelju rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, broj Tt-21/6660-2 od 14. rujna 2021. Uslijed navedenog, tužitelj je od trenutka upisa promjene tih podataka u sudski registar nastavio poslovati pod drugačijim nazivom i sjedištem (članak 11. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima - Narodne novine broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 152/11., 111/12., 125/11., 68/13., 110/15., 40/19.), čime je promijenjena istovjetnost platnog naloga, odnosno, nakon promjene tvrtke pojavile su se smetnje za odlučivanje o takvom platnom nalogu, pa je sud

sukladno odredbi članka 451. stavak 3. ZPP-a, odlučio kao u točki I. izreke presude, odnosno platni nalog ukinuo u cijelosti, a o potraživanju tužitelja odlučivao je po općim pravilima parničnog postupka (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci, poslovni broj PŽ-967/2021 od 18. listopada 2021.).

13. Tijekom postupka sud je pročitao izvadak iz otvorenih stavki od 11. studenoga 2019. (list 5. i 125. spisa), djelomični izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 6. spisa), izjavu o prijeboju (kompenzaciji) br. 80/2018 od 22. kolovoza 2018. (list 8. i 130. spisa), izjavu o prijeboju (kompenzaciji) br. 43/2018 od 22. svibnja 2018. (list 9. i 131. spisa), obavijest o knjiženju uz račun broj 5405600098 od 30. travnja 2018. (list 10., 97. i 127. spisa), obavijest o knjiženju uz račun broj 5405600069 od 23. ožujka 2018. (list 11., 86. i 126. spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, broj Tt-19/1263-14 od 3. lipnja 2019., s prilogom (list 27.-28. spisa), Ugovor br. 351/16 od 25. listopada 2016. s troškovnikom (list 29.-34.), I. Aneks Ugovoru br. 351/16 od 25. listopada 2016. s troškovnikom (list 35.-38. spisa), Ugovor br. 352/16 od 25. listopada 2016. s troškovnikom (list 39.-44. spisa), I. Aneks Ugovoru br. 352/16 od 25. listopada 2016. s troškovnikom (list 45.-48. spisa), račun br. 56/PP1/1 (list 49. spisa), privremenu situaciju br. 13. (list 50. spisa), račun br. 92/PP1/1 (list 51. spisa), privremenu situaciju br. 14. s ovjerom računa za izvedene radove (list 52.-53. spisa), račun br. 160/PP1/1 (list 54. spisa), privremenu situaciju br. 15. s ovjerom računa za izvedene radove (list 55.-56. spisa), račun br. 238/PP1/1 (list 57. spisa), privremenu situaciju br. 16. s ovjerom računa za izvedene radove (list 58.-59. spisa), račun br. 316/PP1/1 (list 60. spisa), privremenu situaciju br. 3. s ovjerom računa za izvedene radove (list 60.-61.. spisa), račun br. 332/PP1/1 (list 63. spisa), privremenu situaciju br. 17. s ovjerom računa za izvedene radove (list 64.-65. spisa), račun br. 457/PP1/1 (list 66. spisa), privremenu situaciju br. 18. s ovjerom računa za izvedene radove (list 67.-68. spisa), račun br. 556/PP1/1 (list 69. spisa), privremenu situaciju br. 19. s ovjerom računa za izvedene radove (list 70.-71. spisa), račun br. 670/PP1/1 (list 72. spisa), privremenu situaciju br. 20. s ovjerom računa za izvedene radove (list 73.-74. spisa), račun 758/PP1/1 (list 75. spisa), okončanu situaciju za radove prema Ugovoru br. 351/16 s ovjerom računa za izvedene radove (list 76.-77. spisa), račun br. 3411/PP1/1 (list 78. spisa), zaključnicu-ugovor br. 294/2017 (list 79. spisa), narudžbenicu br. 0001/2017 (list 80. spisa), izjavu o prijeboju br. 644/2017 (list 81. spisa), izjavu o prijeboju br. 670/2017 (list 82. spisa), izjavu o prijeboju br. 4/2018 (list 83. spisa), privremenu situaciju br. 3 s ovjerom računa (list 84.-85. spisa), izvod otvorenih stavki (list 87.-89. spisa), Ugovor o cesiji br. 35/40-13 (list 90.-91. spisa), Opći uvjeti FIDIC 1999 (list 92. spisa), projekt poboljšanja vodokomunalne infrastrukture grada Osijeka (list 93.-94. spisa), privremenu situaciju br. 17. s ovjerom računa za izvedene radove (list 95.-96. spisa), izvod otvorenih stavki (list 98.-100. spisa), Ugovor o cesiji br. 18/3-14 (list 101.-102. spisa), račun tuženika br. 1708/V002/1001 s otpremnicom (list 128.-129. spisa), Sporazum br. 3-14 i 40-13 (list 135.-140. spisa), 19. privremenu situaciju br. 141/18 s rasporedom plaćanja (list 141.-143. spisa), 22. privremenu situaciju br. 311/PP1/1 s rasporedom plaćanja (list 144.-149. spisa) i privremenu situaciju broj 20. s ovjerom računa za izvedene radnje (list 150.-151. spisa).

14. Sud je ujedno izveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i knjigovodstvo, dipl. oec. Ljupku Omaziću iz Zagreba, Bužanova 12a, iz društva OMAZIĆ d.o.o., Zagreb, Bužanova 12a, OIB: 52516124860, na temelju kojeg je vještak izradio pisani nalaz i mišljenje od 28. svibnja 2021. (list 161.-166. spisa) s pripadajućom dokumentacijom (list 169.-224. spisa), te je isti vještak

usmeno saslušan na ročištu za glavnu raspravu od 21. listopada 2021. (list 231. spisa).

15. Sud je naposljetku pročitao aktivni i povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja.

16. Za navesti je da sud, sukladno odredbi članka 299. stavak 1. i 3. ZPP-a, nije izveo dokazni prijedlog tuženika saslušanjem svjedoka Anđelka Đurin i Ive Matić, čije saslušanje je tuženik predložio tek u podnesku od 4. kolovoza 2021., budući da je riječ o novim činjenicama i dokazima iznesenim tek nakon zaključenja prethodnog postupka (prethodni postupak zaključen je 25. siječnja 2021.), dok tuženik nije dokazao da navedene dokazne prijedloge nije mogao bez svoje krivnje iznijeti ranije, imajući u vidu navode koje je iznosio već u samom prigovoru protiv rješenja o ovrsi, kao i navode iz tužiteljevog podneska od 29. listopada 2020. kojim se očituje na njegov prigovor prijebaja. Pritom se napominje da je tuženik na samom pripremnom ročištu od 3. studenoga 2020. (list 106. spisa) bio upozoren na dužnost iznošenja svih odlučnih činjenica i dokaza potrebnih za utvrđivanje iznesenih činjenica, kao i na potrebu izjašnjavanja o činjeničnim navodima stranaka, uz upozorenje da nove činjenice i dokaze koji su izneseni tijekom glavne rasprave sud neće uzeti u obzir, uz izuzetak iz odredbe članka 299. stavak 2. ZPP-a.

17. Ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

18. Predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 189.255,10 kuna s pripadajućim zateznim kamatama sukladno ispostavljenim računima tužitelja na ime troškova električne energije, vode, telefona i ostalih organizacijskih troškova koje se tuženik, po navodu tužitelja, obvezao podmiriti tužitelju sukladno Ugovorima br. 351/16 i 353/16 te njihovim aneksima, kao i na ime preostalog neplaćenog iznosa na ime kupoprodaje teretnog vozila marke Mercedes N3 sukladno ispostavljenom računu, koji je izdan na temelju zaključnice-ugovora br. 294/2017 i narudžbenice br. 0001/2017.

19. Između stranaka je sporna aktivna legitimacija tužitelja, kao i visina tužbenog zahtjeva, odnosno, je li tuženik podmirio utuženo potraživanje, dok nije sporno da je tuženik bio u poslovnom odnosu s društvom GRADNJA d.o.o. Osijek, OIB: 77971360833.

20. Prvenstveno, a u odnosu na prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, odnosno, tuženikovog navoda da je bio u poslovnom odnosu s društvom GRADNJA d.o.o. Osijek, OIB: 77971360833, a ne s ovdje tužiteljem, sud iznosi sljedeće.

21. Po izvršenom uvidu u povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja i društvo GRADNJA d.o.o. Osijek, OIB: 77971360833, kao i u rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, broj Tt-19/1263-14 od 3. lipnja 2019., s prilogom (list 27.-28. spisa) proizlazi da je društvo GRADNJA d.o.o. Osijek, OIB: 77971360833, za koje tuženik navodi da je bio u poslovnom odnosu s istim, pripojeno tužitelju (tada pod nazivom INGOTEH d.o.o.) na temelju Ugovora o pripajanju i Odluke članova društva od 31. siječnja 2019., kao i da je upis pripajanja izvršen donošenjem rješenja o upisu pripajanja Trgovačkog suda u Osijeku, broj Tt-19/1263-14 od 3. lipnja 2019. Također, sud je utvrdio da je Trgovački sud u Osijeku, rješenjem, broj Tt-19/1264-12 od 27. rujna 2019., brisao društvo GRADNJA d.o.o. Osijek, OIB: 77971360833, nakon izvršene statusne promjene pripajanja.

22. Stoga, s obzirom da je po provedenoj analizi utvrđeno da je tužitelj univerzalni pravni sljednik brisanog društva GRADNJA d.o.o. Osijek, OIB:

77971360833, za koje tuženik uostalom niti ne osporava da je s istim bio u poslovnom odnosu, to proizlazi da je tužitelj aktivno legitimiran u ovom parničnom postupku budući da su na njega uslijed univerzalne sukcesije prešla sva prava i obveze pripojenog društva.

23. Nadalje, sud je po izvršenom uvidu u utužene račune utvrdio da je prednik tužitelja tuženiku ispostavio račune broj 56/PP1/1, 92/PP1/1, 160/PP1/1, 238/PP1/1, 316/PP1/1, 332/PP1/1, 457/PP1/1, 556/PP1/1, 670/PP1/1 i 758/PP1/1 (list 49.-80. spisa) na ime ugovorenih troškova sukladno prethodno sklopljenim ugovorima o građenju, i to na temelju odredbe članka 15. stavak 2. Ugovora br. 351/16 od 25. listopada 2016. (list 29.-34.) te I. Aneksa Ugovoru br. 351/16 od 25. listopada 2016. (list 35.-38. spisa), kao i sukladno odredbi članka 15. stavak 2. Ugovora br. 352/16 od 25. listopada 2016. (list 39.-44. spisa) i I. Aneksu Ugovoru br. 352/16 od 25. listopada 2016. (list 45.-48. spisa).

24. Naime, navedenom ugovornom odredbom iz članka 15. stavak 2., čiji je sadržaj u cijelosti istovjetan u oba citirana ugovora, a čije odredbe su stranke nesporno prihvatile ovjerom pečata i potpisom ovlaštene osobe, propisano je da su se ugovorne stranke usuglasile da će prednik tužitelja, kao naručitelj građevinskih radova, troškove električne energije, vode, telefona i ostale organizacijske troškove obračunati tuženiku kao izvođaču radova, i to na mjesečnim situacijama u iznosu 1,5% ugovornog iznosa.

25. Nadalje, sud je po provedenom dokaznom postupku ujedno utvrdio da je prednik tužitelja tuženiku ispostavio utuženi račun br. 3411/PP1/1 (list 78. spisa) na ime kupoprodaje robe, i to teretnog automobila marke Mercedes u ukupnom iznosu od 500.000,00 kuna s uključenim PDV-om po stopi od 25%, sukladno zaključnici-ugovoru br. 294/2017 (list 79. spisa) i narudžbenici br. 0001/2017 (list 80. spisa).

26. Naime, iz zaključnice-ugovora br. 294/2017 od 18. listopada 2017. (list 79. spisa) utvrđeno je da je tuženik od prednika tužitelja kupio predmetni automobil po cijeni od 500.000,00 kuna s uključenim PDV-om po stopi od 25%, sukladno narudžbenici br. 0001/2017 od 18. listopada 2017. (list 80. spisa) na temelju koje je tuženik naručio predmetno vozilo.

27. Dakle, uvidom u predmetni utuženi račun odnosno, specifikaciju robe koja je u njemu sadržana, sud je utvrdio da je između stranaka zasnovan dvostrani obveznopravni odnos koji po svojoj pravnoj prirodi predstavlja ugovor o kupoprodaji iz članka 376. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., dalje: ZOO), kojim je propisano da se ugovorom o kupoprodaji prodavatelj obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu u vrijeme i na mjestu određenom u ugovoru u smislu odredbe članka 438. stavak 1. ZOO-a.

28. Dodatno, za navesti je da se svi utuženi računi, sukladno odredbi članka 31. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. i 73/17., 131/20., dalje: OZ), smatraju vjerodostojnom ispravom i čiju vjerodostojnost tuženik tijekom postupka nije osporavao.

29. Međutim, imajući u vidu da je tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva s navodom da je utuženo potraživanje prestalo, sud je na navedenu okolnost proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i knjigovodstvo, dipl. oec. Ljupku Omaziću iz Zagreba, Bužanova 12a, iz društva OMAZIĆ d.o.o., Zagreb, Bužanova 12a, OIB: 52516124860 (dalje: vještak).

30. U svom nalazu i mišljenju od 28. svibnja 2021. (list 161.-166. spisa) s pripadajućom dokumentacijom (list 169.-224. spisa), vještak je naveo da utuženi računi, ispostavljeni od strane prednika tužitelja, sadrže sve elemente propisane

relevantnim zakonima, kao i da je tužitelj u svojim poslovnim knjigama uredno evidentirao ispostavljene račune u ukupnom iznosu od 510.488,45 kuna te da neplaćeni i utuženi iznos računa iznosi 189.255,10 kuna, sukladno tablici 1 s lista 162. spisa. Vještak je ujedno konstatirao da je tužitelj račun br. 3411/PP1/1, ispostavljen na iznos od 500.000,00 kuna, djelomično zatvorio kompenzacijama u iznosu od 321.233,35 kuna, slijedom čega potraživanje tužitelja od tuženika po navedenom računu iznosi 178.766,65 kuna.

31. Nadalje, vještak je u svom nalazu i mišljenju utvrdio da je, po uvidu u poslovne knjige dostavljene od strane tuženika, za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 30. ožujka 2021., tuženik u svojim poslovnim knjigama uredno evidentirao utužene račune u ukupnom iznosu od 510.488,45 kuna te iste podmirio u ukupnom iznosu od 321.233,35 kuna, slijedom čega nakon provedenih uplata ostatak duga tuženika prema tužitelju po utuženim računima iznosi ukupno 189.255,10 kuna. Stoga, vještak zaključuje da obveza tuženika prema tužitelju iznosi ukupno 189.255,10 kuna, a navedeni iznos sastoji se od neplaćenih računa prikazanim u tablici 2. stupac 9. točka 2.1. nalaza na listu 163.-164. spisa.

32. Pored navedenog, vještak je istaknuo da je tuženik, nakon što je vještak od njega zatražio dodatnu financijsku dokumentaciju za potrebe izrade nalaza i mišljenja, dana 31. ožujka 2021. izvršio knjiženje knjigovodstvenih isprava nakon skoro tri godine od njihovog ispostavljanja, i to Izjave o prijeboju broj 43/2018 od 22. svibnja 2018. na iznos od 44.907,34 kuna te Izjave o prijeboju broj 80/2018 od 22. kolovoza 2018. na iznos od 73.193,41 kuna. U odnosu na navedeno, vještak je naveo da tužitelj predmetne knjigovodstvene isprave koje je tuženik knjižio tri godine od ispostavljanja nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama iz razloga jer je obveza tužitelja po situaciji broj 17. za travanj 2018. u iznosu od 44.907,34 kuna, a koja je naznačena u Izjavi o prijeboju broj 43/2018 od 22. svibnja 2018., podmirena na temelju Ugovora o cesiji br. 18/3-14 od 18. svibnja 2018. u iznosu od 44.907,34 kuna koju su uredno potpisali cedenti, cesus i cesionar (ovdje tuženik), slijedom čega je tužitelj Izjavu o prijeboju broj 43/2018 stornirao u svojim poslovnim knjigama. U odnosu na Izjavu o prijeboju broj 80/2018, vještak je naveo da iz spisa proizlazi da tužitelj predmetnu izjavu nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama iz razloga jer su radovi po ispostavljenoj privremenoj situaciji broj 20., izvršeni od strane tuženika, osporeni od strane glavnog inženjera, slijedom čega predmetna obveza nije postojala kada je ispostavljena predmetna izjava o prijeboju (podnesak tužitelja od 29. listopada 2020.).

33. Podneskom od 9. lipnja 2021. tužitelj je naveo da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, dok je tuženik u podnesku od 4. kolovoza 2021. iznio nove činjenice u ovoj pravnoj stvari te naveo da nema saznanja da bi radovi po privremenoj situaciji bili osporeni od strane glavnog inženjera, slijedom čega je na navedenu okolnost predložio provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Ive Matić i Anđelka Đurin, koje dokazne prijedloge je sud raspravnim rješenjem od 21. listopada 2021. odbio iz razloga kako je već navedeno pod točkom 16. obrazloženja ove odluke.

34. Obrazlažući usmeno nalaz i mišljenje na ročištu za glavnu raspravu od 21. listopada 2021. (list 231. spisa), na koje ročište tuženik, premda uredno pozvan, nije pristupio, vještak je naveo da tuženik u svom podnesku obrazlaže kompenzacije koje je naknadno, skoro tri godine od dana ispostavljanja, evidentirao u svojim poslovnim knjigama, dok prema poslovnim knjigama tuženika proizlazi da je tuženik uredno evidentirao ispostavljene račune tužitelja te da njegov dug sukladno utuženim računima iznosi 189.255,10 kuna.

35. Analizom provedenih dokaza, i to kako svakog dokaza zasebno, tako i svih dokaza u njihovoj ukupnosti, sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju ugovora o građenju te ugovora o kupoprodaji, prema kojima je tužitelj tuženiku uredno ispostavljao utužene račune. Da je tuženik uredno zaprimio utužene račune vidljivo je iz izvedenih dokaza, a posebno nalaza i mišljenja vještaka iz kojeg proizlazi da je tuženik proknjižio utužene račune kroz svoje poslovne knjige. Naime, sud je po provedenom dokaznom postupku utvrdio da je tuženik u svojim poslovnim knjigama uredno evidentirao utužene račune tužitelja u ukupnom iznosu od 510.488,45 kuna te iste podmirio u ukupnom iznosu od 321.233,35 kuna, slijedom čega nakon provedenih uplata ostatak duga tuženika prema tužitelju po utuženim računima iznosi ukupno 189.255,10 kuna, koji iznos u cijelosti odgovara utuženom potraživanju tužitelja.

36. U odnosu na tužnikovu Izjavu o prijeboju broj 43/2018 i broj 80/2018 te s time u vezi istaknuti prigovor prijeboja, za uputiti je da tuženik tijekom postupka nije dokazao (niti je na tu okolnost pravovremeno predlagao adekvatne dokaze) na što se odnosi eventualna tražbina stavljena u prijeboj, Naime, tuženik nije dokazao postojanje svoje protutražbine, niti po osnovi, niti po visini, niti je tuženik dokazao da bi takva protutražbina, sve i da postoji, ispunjavala pretpostavke za prijeboj, odnosno da bi tražbina tužitelja i protutražbina tuženika bile uzajamne, istorodne, dospjele i podobne za prijeboj. Stoga, uzimajući u obzir sadržaj prigovora tuženika, iznošenjem takve tvrdnje tuženik je bio dužan dokazati i njenu osnovanost. Naime, prema odredbi članka 219. stavak 1. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221.a ZPP-a koja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava. Uslijed navedenog, tužnikov prigovor prijeboja ocijenjen je kao neosnovan. Pored navedenog, za navesti je da tuženik nije dokazao da je na bilo koji drugi način podmirio utuženu tražbinu te da u svojim poslovnim knjigama nema evidentirao dugovanje prema tužitelju, iako je teret dokazivanja te činjenice također bio na tuženiku.

37. Odredbom članka 9. ZOO-a propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje, dok je odredbom članka 342. stavak 1. ZOO-a određeno da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi.

38. S obzirom da je na temelju rezultata provedenog postupka sud zaključio o postojanju tražbine tužitelja, dok tuženik nije dokazao suprotno (što je bio dužan učiniti u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a), sud je zaključio je da je tuženik, sukladno odredbama članka 4. i 9. ZOO-a te članka 342. stavak 1. ZOO-a, dužan isplatiti tužitelju utuženi iznos od 189.255,10 kuna.

39. Visina tužbenog zahtjeva proizlazi iz utuženih računa, a koje isprave se, kao što je već prethodno izneseno, u skladu s odredbom članka 31. OZ-a smatraju vjerodostojnima, a tuženik tijekom postupka nije osporavao sam obračun utužene glavnice na predmetnim računima.

40. Budući da tuženik nije ispunio obvezu u roku ugovorenog za ispunjenje obveze, dužan je tužitelju, pored glavnice, isplatiti i zakonsku zateznu kamatu na temelju odredbe članka 29. stavka 1. ZOO-a, u svezi s odredbom članka 183. stavak

1. ZOO-a, koja počinje teći prvi dan nakon dospijeca utuženog iznosa pa sve do isplate, po stopi iz odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora, s time da temelju odredbe članka 300. stavak 1. ZOO-a, rok određen u danima počinje teći prvog dana poslije događaja od kojega se rok računa.

41. Vrijednost predmeta spora iznosi 189.255,10 kuna.

42. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a budući da je tužitelj u cijelosti uspio s postavljenim tužbenim zahtjevom, dok je visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12., 103/14., 118/14 i 107/15., dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18., dalje: ZSP) te Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 53/19., 92/21., dalje: Uredba o tarifi).

43. U odnosu na troškove ovršnog postupka, tužitelj ima pravo na troškove postupka za javnobilježničku nagradu u iznosu od 2.242,55 kuna, uvećano za PDV po stopi od 25% (Tbr. 6. i 8. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku - Narodne novine broj 8/11., 112/12. i 114/12.; dalje: Pravilnik - koji je bio na snazi u trenutku podnošenja ovršnog prijedloga), što iznosi ukupno 2.803,19 kuna.

44. Tužitelj, međutim, nema pravo na trošak ovršnog postupka na ime troškova poštarine u iznosu od 30,00 kuna, uvećano za PDV po stopi od 25% i s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, budući da tužitelj nije dokazao nastanak tih troškova niti po osnovi, niti po visini. Osim toga, odredbom članka 6. stavak 1. Pravilnika propisano je da za radnje javnog bilježnika u vezi zaprimanja prijedloga za ovrhu, izdavanja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ili prosljeđivanja prijedloga nadležnom sudu radi donošenja odluke i dostavljanja rješenja strankama ovisno o visini postavljenog zahtjeva, pripada javnobilježnička nagrada u jedinstvenom iznosu, dok tužitelj nije dokazao da su mu dostavom predmetnog rješenja o ovrsi nastali posebni troškovi koji ne bi bili obuhvaćeni citiranim odredbom.

45. Konačno, tužitelj nema pravo na naknadu predvidivih troškova ovršnog postupka u ukupnom iznosu 91,50 kuna s pripadajućim zateznim kamatama budući da ti troškovi tužitelju nisu stvarno nastali iz razloga što rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno, već je po prigovoru tuženika postupak nastavljen kao parnični (članak 151. stavak 1. ZPP-a).

46. Na ime troškova parničnog postupka tužitelju je priznat trošak zastupanja po odvjetniku, i to za sastav obrazloženog podneska od 29. listopada 2020. kojim odgovara na navode iz tuženikovog prigovora u iznosu od 2.500,00 kuna (Tbr. 8.1. Tarife), za sastav prijedloga za donošenje prethodne mjere od 30. listopada 2020. u iznosu od 2.500,00 kuna (Tbr. 11.1. Tarife), za zastupanje na ročištu od 3. studenoga 2020. u iznosu od 625,00 kuna (Tbr. 9.5. Tarife), za sastav podneska od 9. prosinca 2020. u iznosu od 625,00 kuna (Tbr. 8.3. Tarife), za zastupanje na ročištu od 25. siječnja 2021. u iznosu od 2.500,00 kuna (Tbr. 9.1. Tarife), za sastav podneska od 9. lipnja 2021. u iznosu od 625,00 kuna (Tbr. 8.3. Tarife) te za zastupanje na ročištu od 21. listopada 2021. u iznosu od 2.500,00 kuna (Tbr. 9.1. Tarife), sve uvećano za PDV po stopi od 25% (Tbr. 42. Tarife), dakle ukupno 14.843,75 kuna.

47. Također, tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 2.243,00 kuna (članak 1. stavak 1. ZSP-a, u vezi s Tar. br. 2. stavkom 1. Uredbe o tarifi), kao i trošak sudske pristojbe za prijedlog za prethodnu mjeru u iznosu od 1.121,50 kuna (Tar. br. 1. stavak 2. Uredbe o tarifi) i trošak sudske pristojbe za

rješenje o prethodnoj mjeri u iznosu od 1.121,50 kuna (Tar. br. 2. stavak 5. Uredbe o tarifi).

48. Stoga su tužitelju priznati ukupni troškovi postupka u iznosu od 26.132,94 kuna (ovršni troškovi u iznosu od 2.803,19 kuna i parnični troškovi u iznosu od 23.329,75 kuna).

49. Na troškove postupka tužitelj ima pravo i na zakonske zatezne kamate po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose, koje teku od 6. prosinca 2021., kao dana donošenja presude pa do isplate (članak 30. stavak 2. OZ-a).

50. Tužitelj, međutim, nema pravo na trošak zastupanja na ročištu od 3. studenoga 2020. preko priznatog iznosa od 625,00 kuna, uvećano za PDV po stopi od 25%, budući da je riječ o ročištu koje je odgođeno prije početka raspravljanja iz razloga što je tuženik tražio rok za očitovanje na podnesak tužitelja predan nekoliko dana prije samog ročišta (Tbr. 9.5. Tarife).

51. Tužitelj ujedno nema pravo na trošak sastava podneska od 9. prosinca 2020. (predanog putem e-Komunikacije 8. prosinca 2020.) preko priznatog iznosa od 625,00 kuna, uvećano za PDV po stopi od 25%, iz razloga što se sadržajno ne radi o podnesku iz Tbr. 8.1. Tarife na temelju kojeg bi imao pravo na 100% nagrade iz Tbr. 7. Tarife (odgovor na tužbu, prigovor protiv platnog naloga, obrazloženi podnesak u kojima se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili se očituje na nalaze i mišljenja vještaka), već se primjenjuje Tbr. 8.3. Tarife.

52. Konačno, tužitelj nema pravo na trošak sastava podneska od 9. lipnja 2021. preko priznatog iznosa od 625,00 kuna, uvećano za PDV po stopi od 25%, budući da nije riječ o obrazloženom podnesku kojim bi se detaljnije očitovao na nalaz i mišljenje vještaka iz Tbr. 8.1. Tarife, već samo ukratko navodi da nema primjedbi na nalaz i mišljenje te da ostaje u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, uslijed čega se primjenjuje Tbr. 8.3. Tarife.

53. Stoga je zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka odbijen kao neosnovan za ukupan iznos od 7.031,25 kuna s pripadajućom zateznom kamatom.

54. Slijedom navedenog, o troškovima parničnog postupka odlučeno je kao u točkama VII. i VIII. izreke rješenja.

55. Pritom se napominje da sukladno Zaključku sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. u Zagrebu, broj Su-IV-204/17 od 2. lipnja 2017., presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude. Stoga, ovaj sud je o troškovima ovršnog postupka odlučivao zajedno s ostalim troškovima nastalim povodom ove parnice te tužitelju dosudio zatezne kamate na priznati iznos troška od dana donošenja ove presude, dok tužitelj nema pravo na zatezne kamate na troškove ovršnog postupka od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do 5. prosinca 2021.

56. Zaključno, prijedlog tužitelja-predlagatelja osiguranja za donošenje prethodne mjere temeljem odredbe članka 501 a ZPP-a sud nalazi osnovanim, osim u dijelu zateznih kamata na pojedinačne glavnične iznose, kao i u dijelu nastalih troškova ovršnog postupka te zatražene kamatne stope.

57. Naime, odredbom članka 501.a ZPP-a propisano je da će sud, u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

58. Za razliku od strožih pretpostavki za određivanje prethodne mjere po odredbama OZ-a, bitan kriterij za donošenje predmetne prethodne mjere je pitanje postojanja veće vjerojatnosti za tužiteljev uspjeh u sporu. S obzirom da je sud u ovoj presudi u usvojio tužbeni zahtjev osim u dijelu troškova ovršnog postupka, smatra se da je dokazana i veća vjerojatnost da tužitelj uspije u sporu, odnosno da je tuženikova vjerojatnost za uspjeh u sporu manja od one tužiteljeve, a sve sukladno već obrazloženim razlozima.

59. Iz sadržaja odredbe članka 501.a ZPP-a proizlazi da se prethodna mjera propisana istom odredbom može odrediti najkasnije do zaključenja glavne rasprave. Međutim, kada je prijedlog za osiguranje podnesen do zaključenja glavne rasprave, a sud prethodnu mjeru odredi nakon zaključenja glavne rasprave, kao što je to ovdje slučaj, na odgovarajući način se primjenjuje odredba iz članka 337. stavak 2. OZ-a kojom je propisano da vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu. S obzirom da u ovom postupku nisu nastupili uvjeti za ovrhu u odnosu na presudu, sud je prihvatio predloženu mjeru osiguranja jer bi u suprotnom tužitelj kao predlagatelj osiguranja bio onemogućen u ostvarivanju prava na osiguranje određivanjem prethodne mjere, iako je isto pravovremeno predložio (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju, poslovni broj PŽ-5316/2020 od 29. prosinca 2020.).

60. Međutim, za navesti je da je tužitelj u svom prijedlogu za prethodnu mjeru (za razliku od ovršnog prijedloga) pogrešno naznačio tijek zakonskih zateznih kamata na iznose pojedinačno navedenih glavnih iznosa za koje zahtijeva osiguranje, a koje odgovaraju svakom pojedinom utuženom računu. Naime, sud je tijekom zakonskih zateznih kamata utvrdio neposrednim uvidom u utužene račune na temelju kojih je nedvojbeno utvrdio datume dospeljeća istih. Tako primjerice iz računa br. 3411/PP1/1 proizlazi da je kao datum dospeljeća naznačen dan 18. listopada 2017., slijedom čega proizlazi da tužitelju pripada pravo na zakonsku zateznu kamatu od prvog sljedećeg dana od dana dospeljeća, dakle, od 19. listopada 2017. pa do isplate (članak 183. stavak 1. ZOO-a u vezi s člankom 300. stavak 1. ZOO-a) - kako to ionako već ispravno proizlazi iz ovršnog prijedloga, a ne od dana koji je naznačen kao dan dospeljeća kako je to zatraženo u prijedlogu za osiguranje.

61. Stoga, sud nalazi da je tužbeni zahtjev osnovan iz naprijed navedenih razloga slijedom čega je prihvatio predloženu mjeru osiguranja u odnosu na iznos glavnice od 189.255,10 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od sljedećeg dana od dana dospeljeća pa do isplate, po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za trgovačke ugovore, kao i nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 2.803,19 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 6. prosinca 2021. kao dana donošenja odluke pa do isplate, po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose.

62. Stoga je na temelju članka 501. a ZPP-a, a u vezi s člankom 335. OZ-a te člankom 337. stavak 1., 2. i 4. OZ-a, odlučeno kao u točkama I. – V. izreke rješenja.

63. Dakle, s obzirom da je tužitelj uspio u predmetnoj parnici sa zahtjevom za isplatu glavnice u iznosu od 189.255,10 kuna, kao i dijela nastalih troškova ovršnog postupka, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, valjalo je u tom dijelu odrediti osiguranje tražbine određivanjem prethodne mjere, a kako je zahtjev tužitelja odbijen u odnosu na zahtjev za isplatu dijela zakonskih zateznih kamata na pojedinačno navedene glavnične iznose, kao i u dijelu kojim zahtijeva naknadu nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kuna sa zateznim kamatama, kao i u dijelu kojim zahtijeva zatezne kamate za razdoblje od donošenja rješenja o ovrsi pa do 5. prosinca 2021., te u dijelu kojim zahtijeva zakonsku zateznu kamatu na iznos troškova ovršnog postupka preko kamatne stope za ostale odnose iz odredbe članka 29. stavak 2. ZOO-a, valjalo je u odnosu na tražbinu tužitelja u tom dijelu odbiti prijedlog za osiguranje određivanjem prethodne mjere, a kako je to već detaljno obrazloženo u presudi.

64. Slijedom navedenog, sud je odbio predloženu prethodnu mjeru u dijelu u kojem ista prelazi iznose koji su dosuđeni tužitelju kao predlagatelju osiguranja te je stoga odlučio kao u točki VI. izreke rješenja.

U Zagrebu 6. prosinca 2021.

Sudac:

Radovan Raduka

Nacrt odluke izradila:

Stella Vujković, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od petnaest dana od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku. Nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća prvostupanjskog suda bez održavanja ročišta (članak 358. stavak 1. ZPP-a). Žalba ne odgađa provedbu rješenja o prethodnoj mjeri (članak 11. stavak 4. i članak 352. stavak 3. OZ-a).

Broj zapisa: **eb302-e5988**

Kontrolni broj: **0b2e2-242e7-0d385**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RADOVAN RADUKA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.